

Összehívták az országgyűlést

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az Alkotmány 22. paragrafusának 2. bekezdése alapján az országgyűlést 1978. március 23-án, csütörtökön délelőtt 11 órára összehívta. A kormány javasolja, hogy az országgyűlés tűzze az ülészak napirendjére a belkereskedeletről szóló törvényjavaslatot, valamint a külügyminiszter beszámolóját a kormány külpolitikai tevékenységéről.

Az ülészak napirendjén — az Alkotmány előírásának megfelelően szerepel még a Legfelső Bíróság elnökének beszámolója.

Fejlesztések a síküveggyárban

Nagyarányú fejlesztéseket végeznek a Salgótarjáni Síküveggyárban. 1976-ban kezdődött meg a Zagyva III. üzem szomszédságában az a 651 millió forintos beruházás, amely a hazai húzott síküveg továbbfeldolgozását segíti elő. Az építkezés befejezését 1980-ra tervezik.

A gyárból azután különböző új termékek kerülnek forgalomba. Egyebek között új cikk lesz a járművekhez gyártott ragasztott biztonsági üveg. Itt készül majd az egyrétegű edzett, illetve az építési zománcozott edzett üveg. Elsősorban építkezéseken használnak majd refle-

xiós hő- és fényvisszaverő üvegeket. Évente mintegy 150 ezer négyzetméter homokfúvással homályosított síküveget adnak majd az építő-, illetve a járműiparnak.

Ebben az évben 9 millió 330 ezer négyzetméter síküveg készül Salgótarjában. Ebből 1 millió 400 ezer négyzetméter Angliába, Olaszországba, az USA-ba és Kanadába exportálnak. Negyszázhuszonezer négyzetméter edzett üveget készítenek, főleg az Ikarusnak és a MÁV-nak. De — ezenkívül — tíz különböző személygépkocsihoz is gyártanak edzett üvegeket.

Vetélkedő-urbanizáció

Olyan vetélkedés a városok, községek közötti településfejlesztési verseny, amelyben mindenki csak nyerhet. Ezzel is magyarázható, hogy az idők során a nemes viadal megyei mozgalommá vált. A tanács, a népfőnt, a szakszervezet, a KISZ minden évben meghirdeti a versenyt és különböző díjakkal ösztönzi a résztvevőket a hevesebb vetélkedésre. Az eredményeket minden megyei lakos érzi, s anélkül, hogy dobogóra állna, érmet és pénzt kapna, lelke örömmel dobog, mert életkörülményei komfortosabbá válnak. A kellemes érzést a verseny haszna kelti, aminek részletes felsorolására nehéz vállalkozni, de néhány dolgról illik szólni.

Ma már köztudott, hogy a mozgalom a város- és községfejlesztés erőteljes kiegészítő forrásává vált. A vetélkedés abban segíti a városok, községek tanácsait, hogy a települések szerepkörének megfelelőbb ellátást és életkörülményeket biztosítsanak — végül is minden helységben gyorsítják az urbanizációt. Az állítást néhány számmal és ténnyel könnyen lehet bizonyítani. A tavalyi településfejlesztési verseny értékelésekor kiderült, hogy a társadalmi munka az 1976. évi 197 millió forintról 227 millióra növekedett. Szentesen például összefogott a lakosság, vállalatok, szövetkezetek szocialista brigádjai, valamint a kisiparosok, és társadalmi munkában egy 3,4 millió forint értékű óvodát építettek, 2325 négyzetméter járdát újítottak fel és építettek ki. Hódmezővásárhelyen nagy gondot fordítottak a bel- és a csapadékvíz-vezető csatornák, árkok tisztítására, külterületi utak karbantartására, parkok és játszótérek gondozására. Makón a KISZ-esek 3 ezer óras társadalmi munkában segítettek az öregek napközi otthonának építésénél. Csongrád város vállalatjai, szövetkezetek, intézményei a belvárosi és Templom utcai óvoda, valamint a legett ének-zenei általános iskola újjáépítésénél nyújtottak támogatást.

Szeged városrészépítő akcióiban több mint 2 ezer fiatal vett részt. A községekben is jelentős volt az összefogás, például Egerben a helyi szocialista brigádok segítettek egy 50 férőhelyes óvoda kialakításában. Felgyón hasonló közös akciót szerveztek. Fábianszabóvárosban a lakosság szinte felhívás nélkül végezte a parkosítást, tereprendezést. Pusztamégyesen, Zsombón, Kisteleken, Zákányszéken, Csengelén, Deszken, Csanádapalotán közös összefogással játszótételeket építettek. Ruzsán társadalmi munkával erdei pihenőparkot alakítottak ki, Szatymazson pedig pincklubot létesítettek.

Az eredmények versenyben születtek, de arra is kell gondolni, hogy a vetélkedésnek helyezettjei vannak. Ez esetben nyilvánvalóan senki sem veszhet, de a helyezések mégis lelkesítenek és további munkára serkentenek. Aki nem kerül dobogóra, számvetésre kényyszerül.

Szeged 1977-ben is utolsó lett, ugyanolyan helyezést ért el, mint 1976-ban, vagy azelőtt. (Bár az egy főre jutó társadalmi

munka összege 23 forinttal növekedett.) Természetesen a többi településnél is tapasztalható az emelkedés. A végső sorrend így alakult a városoknál: Csongrádon az egy lakosra jutó társadalmi munka 919 forint, Szentesen 793, Hódmezővásárhelyen 661, Makón 650 és Szegeden 292 forint.

Minden évben feltesszük a kérdést, elégedettek lehetünk-e az eredményekkel, vagy sem? Valószínű, hogy a sorrend nem lelkesíti azokat az utcáknak, körtéknek a lakóit, ahol mindent megtettek az előrelépésért. Mert hiszen nagyon sok szegedi városlakó érdeme vitathatatlan, nekik köszönhető a közös munka értéke (50,6 millió forint, 5 millióval több, mint az 1976-os teljesítés), s ez nem lebecsülendő. Hozzávéhetjük, hogy a társadalmi segítség újabb formái is kialakultak. Mégis, az utolsó helyezések meditációra készítenek. Igaz ugyan, a megyei városok között Szeged évről évre szép eredményeket ér el. Ezért is többször felvetettük, hogy a megyei városoknak külön kategóriában kellene indulni, és így lennének egy súlycsoportban. Az ötletet el kell vetni, mert a vetélkedés megyei tervekhez kapcsolódik és verseny területi célok megvalósítását segíti elő. Ezért nem lehet a megyei városokat kiemelni.

Számtalan tanácskozást, vitát hallgattam végig, ahol a résztvevők megegyeztek abban, hogy a vetélkedés adottságai nem egyformák. Más az urbanizáltság foka Makón is, Csongrádon is és Szegeden is. Az alacsonyabb színvonal, a városiasodás meg hiányzó fokozatai lelkesítőbben hatnak, mert például gyorsabban lehet mozgósítani a lakosságot ott, ahol csatornázni, árkot ásni vagy gázt kell vezetni. Az alapelvű feltevéseink megvalósításánál jobban lehet számítani a társadalmi munkások részvételére. Általában így igaz, de a Szolnok megyei példa e vélekedést megcáfolja. Ugyanis Szolnok évek óta megszerzi az első helyet a településfejlesztési versenyben a kevésbé urbanizált többi Szolnok megyei város előtt.

Hogyan lehetne előrébb lépni? Változtassuk meg a verseny feltételeit, módosítsuk a mutatókat? Ugyanis a sorrendet az egy lakosra jutó társadalmi munka értéke alapján döntenek el. Ha a társadalmi összefogásból például Csongrádon 2 millió forintos óvoda épül, az több pontszámot jelent, mint a szegedi létesítmény, mert ott kevesebb lakosra jut az érték...

Végül is kár ezen morfondírozni, mivel Szeged sem az a „szuper” urbanizált város, ahol az összefogásnak nincs újabb és újabb fontos területe. Kétségtelen, a várost fel lehet osztani aktívabb és kényelmesebb körzetekre, de egy Szegeden belüli versennyel jobban fel lehetne kelteni az „álmossabb” vidékek érdeklődését. Elképzelhető, hogy ez nemcsak dobogós helyezések záloga lenne, hanem a várospolitikai célkitűzések jobb megismeréséhez és megvalósításához nyújtana újabb lehetőségeket.

Halász Miklós

Szovjet kitüntetést kaptak

A szocialista munkaverseny győztesei

Harmath Mária

Hegyi László

Hidas Lászlóné

Tíz éven át volt tagja, ebből öt évet vezetőként a szegedi textilművek fonodájában dolgozó Móra Ferenc szocialista brigádnak Harmath Mária fonónő. Irányításával a kollektíva háromszor nyerte el az aranykoszorús brigádjelvényt, vezetője pedig a fonó szakmunkásképzés mellett 1975-ben az érettségi bizonyítványt is megszerezte. Ennek értékét különösen növeli az a tény, hogy naponta jár be dolgozni Kistelekről, vagyis jól meg kellett szerveznie életét, hogy abban a munka mellett a tanulásra is elegendő idő jusson.

De megérte a fáradság, hiszen az érettségi jelentette számára a „belépőt” a gyár 1976-ban létrehozott ügyvezetői BD-fonodájába, amelyben a korszerű gépek megkövetelik az ott dolgozóktól a középfokú iskolai végzettséget. Persze az érettség egy magában kevés lett volna, nem a „papír” döntött, sokkal inkább az, hogy az évek során jó munkát és kimagasló teljesítményt szorított meg tőle vezetői. Úgy ismerték, mint aki mindenhol megállja a helyét, hiszen sokott munkája, a fésülés mellett a nyújtó, és elsőfő gépen is elérte az átlagos szintet. Régi munkáját ma sem felejtette el, s ennek hasznát veszik a gyárban: ha a fonoda munkerozsáksége úgy kívánja, kiegészít a hagyományos gépeken. Ezt a jó munkát jutalmazták a közelmúltban, amikor ő is megkapta a Szovjet Szakszervezetek Központi Tanácsától a „Szocialista munkaverseny 1977. évi győztese” kitüntető címet.

Negyvenhárom éve jegyezte el magát az asztalos szakmával Hegyi László, a JATE házi asztalosműhelyének dolgozója. Így nyugodtan állítható róla, hogy minden csinált-bíntját ismeri mestersegének. Különösen a régi bútorokat kedveli, nagy lelkesedéssel varázsolja újjá az egyetem szinte már műem-

lékszámba menő szekrényfalaikat, íróasztalait, a hajdan díszes székeket. Tudását nem félti, szívesen átadja a következő generációknak, annál is inkább, mert már csak öt év választja el a nyugdíjkorhatártól.

Szereti a fiatalokat, nem véletlen hát, hogy hosszú éveken át politechnikát tanított a Radnóti gimnáziumban. Az egyetemi műhelyben is sok fiatal veszi körül, akikből két évvel ezelőtt brigádot szervezett. Előbb csak néhányan alkották a József Attila brigádot, ma viszont már tizenegyen várják a kollektíva első elismerését, a szocialista cím elnyerését. S hogy a közösségi munka mennyire vonzza az embereket, azt bizonyítja, hogy a tervek szerint az idén újabb három taggal bővül a brigád. Napi munkájuk mellett patronálják a Timár utcai óvodát, amelyet tavaly mintegy 30 ezer forintnyi munkával kicsinosítottak. Festettek, megjavították a tetőt, sőt, még arra is maradt energiájuk, hogy játékokkal lenéik meg az apróságokat. A közös munka, a tenni akarás nem kis súllyal esett latba, amikor a brigád vezetőjének odaftelték a szovjet szakszervezeti kitüntetést.

A jubileumi munkaversenyben négy pontban foglalta össze pótvállalását a szegedi kenderfonógyár Takarékoság nevet viselő kétszemes ezüstkoszorús cérnázóbrigádja: az exportterv teljesítése, anyagtakarékoság, a munkaidő teljes kihasználása, az új dolgozók patronálása. Vállalásaikat a gyár összes brigádja közül ők teljesítették a legjobban, s ezzel nagyban hozzájárultak, hogy a cérnázó végzett az első helyen a gyári üzemezszerkesztésben. A brigádok jó munkája elsősorban azzal magyarázható, hogy gazdag rendszeresen megbeszéltek egymással a termelési és egyéb munkahelyi kérdéseket, meghatározták a kollektíva teendőit a közös célok

teljesítéséből, sőt időről időre értékeltek is, hogyan állnak a vállalt feladatok teljesítésével.

Ezek után nem volt meglepetés, hogy a gyárból éppen a Takarékoság brigád vezetőjét, Hidas Lászlónét javasolták a munkaverseny élenjáróinak adományozott szovjet kitüntetésre. Hidasné tisztségviselő, 18 éve dolgozik a kenderfonóban. Szedőlányból lett cérnázógépező. Jó munkáját 1970-ben „Kiváló dolgozó”, hat évvel később pedig a „Könnyűipar Kiváló Dolgozója” kitüntetéssel ismerték el. Azóta is kimagaslóan végzi munkáját: tavaly például 103,6 százalékos átlagot ért el, amely a legjobb a cérnázók között. Minőségi kifogás egész évben nem érte munkáját, amit annak köszönhet, hogy 1976-ban szakmunkásvizsgát tett, s így sok-sok évi gyakorlata elméleti felkészültséggel is párosult.

Reigl Endre

Befejeződött a Magyar Építőművészek Szövetségének tisztújító közgyűlése

A beruházási és kivitelezési folyamatok, a kooperációs formák egyszerűsítésére lenne szükség — állapították meg a felszólalók a Magyar Építőművészek Szövetsége tisztújító közgyűlésének kétnapos vitájában, amelyet szombaton fejeztek be a kertészeti egyetem dísztermében. A hozzászólók kifogásolták, hogy nem törekedett, hanem növekedett a tervezés bürokratizálódása. Aggodalommal szölköztek a kisvárosok körében tapasztalt törekvésekről, amely a meglévő épületállománytól idegen, abba nem illő magas házak építését szorgalmazza, és nem számol azzal, hogy

ily módon tönkretelheti a település városképét, hangulatát.

A vitában felszólalt Abraham Kálmán építésügyi és városfejlesztési miniszter is.

A közgyűlés módosította a szövetség alapszabályát. A változtatás többek között lehetővé teszi, hogy az építészeti kapcsolódó társulatok és művészek képviselőit is felvegyék a szövetség tagjai közé. Végzetül a közgyűlés megválasztotta a szövetség 52 tagú vezetését.

Mosószergyártó gépsorok

Budapestről költöző üzemek

Zalaegerszegen, a Kozmetikai és Háztartásvégipari Vállalat új gyárában az idén már 350 millió forint értékű terméket készítenek. Buda-

pestről több gyárat telepítettek ki, közülük a KHV néhány üzemét is. Ezért határozták el, hogy a zalaegerszegi gyárat továbbfejlesztik. Háromszázezer forintot millió forintos költséggel új, kétezer négyzetméteres gyártócsarnokot építenek. Hetezer négyzetméteres raktár is létesül, amelyhez a magyar-bolgár közös vállalattól, az Intrasmastól vásárolják meg a gépeket, berendezéseket. Új iparvágány, szennyvíztisztító berendezés épül, bővítik az energiahálózatot.

A beruházási költségből 209 millió forintot technológiai berendezésekre költenek, korszerű csomagológépeket, gyártósortokat kívánnak vásárolni. Az új üzemben gyártják majd a cipő- és parkettaszappangyárrészege, a kompozíció- és a mosószerüzem.

A beruházás terveit a VEGYTERV készítette. Az építkezést — befejezési határidő: 1980 — már megkezdték. (MTI)

Újabb export-szerződés

Újabb olimpiai export-szerződést írt alá az Elektrompex és a szovjet Maspriborintorg külkereskedelmi egyesülés, mintegy 5 millió rubel értékben. Ezzel a magyar külkereskedelmi vállalat összesen 40 millió rubel értékű eredményhirdető tábla és stúdiótechnikai rendszer szállítására kapott rendelést szovjet partnereitől.

A berendezéseket csakúgy, mint a korábbi szerződésekben leköötött eredményhirdetőket, stúdiórendszereket a VBKM, BEAG, a Mechanikai Laboratórium és több híradástechnikai szövetkezet állítja elő. Az exportszállítmányokat ez év második felétől folyamatosan indítják útnak, hogy a jövő évi nemzetközi moszkvai szpartakiádon, amely az olimpiai főpróbájának számít, valamennyi olimpiai berendezést kipróbálhassanak.